

ter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven.

Af Klaus Hækkerup (S) m.fl.
(Fremsat 29/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Lovforslaget, som Socialdemokratiet her har fremsat, drejer sig om den såkaldte indefrysning af ejendomsskatter, som pensionister har mulighed for at opnå. Denne ordning går ud på, at kommunen ikke opkræver ejendomsskatterne, men til gengæld får kommunen et tilsvarende tilgodehavende mod sikkerhed i ejendommen, og lånet skal først indfries ved ejerskifte. De lån, kommunen således yder, tilskrives en årlig rente.

Ved en lovændring i 1984 blev det bestemt, at denne rente fra og med 1985 skulle svare til Nationalbankens diskonto minus 1,5 pct. I årene 1985-1990 har renten derfor været på 5,5 pct. ud fra en diskonto på 7 pct. Disse renteudgifter er ikke fradragsberettigede, og det er derfor rimeligt, at renten ligger under normal markedsrenten.

Socialdemokratiet foreslår en ændring af den gældende renteregulering, således at renten fra og med forrentningen for 1991 skal svare til mindsterenten minus 3,5 pct. Der er tale om den mindsterente, Skatteministeriet beregner i forbindelse med beskatningen af kursgevinster. Denne rente er p.t. 9 pct. p.a., og Socialdemokratiets forslag indebærer således, at renten af ejendomsskattelån fra 1991 ville blive 5,5 pct. p.a. Baggrunden for forslaget er, at Nationalbanken fra 1990 gradvis hæver diskontoen til markedsniveau, og at Socialdemokratiet ikke mener, at disse forhøjelser bør slå igennem på renten af ejendomsskattelån.

Regeringen kan tiltræde dette synspunkt, da diskontoforhøjelserne ikke er udtryk for, at der

samtidig er sket en tilsvarende stigning i markedsrenten. Regeringen kan derfor støtte det punkt i lovforslaget, der går ud på at fastholde renten af ejendomsskattelåne på det nuværende niveau, men tanken om at bruge mindsterenten til at regulere efter er ny, så jeg vil opfordre til, at man ser på, om det er den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på. Jeg vil gerne her nævne, at man kunne bruge diskontoen, som altså nærmer sig markedsrente, minus 50 pct. som et entydigt enkeltbegreb. Det ville i hvert fald ikke betyde en højere forrentning end den, der er foreslået i dette lovforslag.

Men ud over spørgsmålet om renten er der endnu et punkt i Socialdemokratiets forslag. Det vedrører den personkreds, der har mulighed for at opnå lån til betaling af ejendomsskatterne. Efter de gældende regler er det en betingelse for at opnå lån, at ejeren eller dennes ægtefælle er fyldt 65 år eller modtager pension i henhold til lov om social pension. Socialdemokratiet foreslår, at adgangen til at få indefrosset ejendomsskatterne udvides til også at omfatte efterlønsmodtagere. Forslaget indebærer, at en ny gruppe 60-65-årige vil få mulighed for at anvende låneordningen. Det skal ske på grundlag af en arbejdsmarkedsydelse, og det er altså et helt andet princip i forhold til de gældende regler, der er baseret på et socialt kriterium.

Socialdemokratiet har tidligere, i 1986, fremsat et tilsvarende forslag, og den daværende firkløverregering kunne ikke støtte det, og forslaget blev forkastet af Folketinget.

Hvis efterlønsmodtagere skal have en sådan mulighed for henstand med ejendomsskattebetalingen, bør personer med delpension og alle med faldende indkomster i det hele taget have en tilsvarende adgang til henstand.

Regeringen er ikke tilhænger af, at man udvider låneadgangen til generelt at omfatte efterlønsmodtagere, for det grundlæggende problem er ikke låneordningen, men selve ejendomsskatterne. Problemet er, at ejendomsskatter rammer helt tilfældigt i forhold til folks indtjening; det er en asocial form for beskatning, der netop ikke tager højde for folks skatteevne.

Derfor vil jeg sige, at vi helt kan undgå problemet for efterlønsmodtagere og andre ved som minimum at sikre kommunerne mulighed for at fastsætte en grundskyldpromille på 0. Det ville være den eneste retfærdige løsning.